

دعای روز عرفه

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي يَوْمِ عَرَفَةَ

از دعا‌های امام علیه السلام است در روز عرفه

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

حمد خداوندی را که پروردگار جهانیان است. بار خدایا، حمد باد تو را، ای پدید آورنده آسمان‌ها و زمین،

ذَ الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ رَبِّ الْأَرْبَابِ وَإِلَهَ كُلِّ مَأْلُوهٍ

ای صاحب جلالت و عظمت، ای مهتر مهتران، ای معبود هر معبود،

وَخَالِقِ كُلِّ مَخْلُوقٍ وَوَارِثِ كُلِّ شَيْءٍ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ

ای آفریننده هر موجود، ای خداوندی که چون همگان از میان بروند تو باقی هستی، خدایی که هیچ چیز همانندش نیست

وَلَا يَعْزُبُ عَنْهُ عِلْمُ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبٌ

و هیچ چیز از حیظه علم او بیرون نیست و او بر هر چیز احاطه دارد و هر چیز را نگهبان است.

أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَحَدُ الْمُتَوَحَّدُ الْفَرْدُ الْمُتَفَرِّدُ

بار خدایا، تویی آن خدای یکتا، که هیچ خدایی جز تو نیست: خداوند یکتای تنهای بی همانند و یگانه.

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمُتَكَرَّمُ الْعَظِيمُ الْمُتَعَزِّمُ الْكَبِيرُ الْمُتَكَبِّرُ

تویی آن خدای یکتا، که هیچ خدایی جز تو نیست: خداوند کریم و بخشنده و در کرم و بخشندگی به حد نهایت، خداوند عظیم و در عظمت بی مانند، کبیر و صاحب کبریا.

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْمُتَعَالِ الشَّدِيدُ الْحَالِ

تویی آن خدای یکتا، که هیچ خدایی جز تو نیست: خداوند متعال و در نهایت تعالی و سخت انتقام گیرنده.

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

تویی آن خدای یکتا، که هیچ خدایی جز تو نیست: خداوند بخشاینده مهربان دانای حکیم.

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْقَدِيمُ الْخَبِيرُ

تویی آن خدای یکتا، که هیچ خدایی جز تو نیست: خداوند شنوای بینای بی آغاز و آگاه.

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَرِيمُ الْأَكْرَمُ الدَّائِمُ الْأَدْوَمُ

تویی آن خدای یکتا، که هیچ خدایی جز تو نیست: خداوند کریم در کرم از همه افزون بر دوام و همیشه جاویدان.

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَالْآخِرُ بَعْدَ كُلِّ عَدَدٍ

تویی آن خدای یکتا، که هیچ خدایی جز تو نیست: خداوندی که پیش از همه بوده و پس از همه خواهد بود.

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الدَّانِي فِي عُلُوِّهِ وَالْعَالِي فِي دُنُوِّهِ

تویی آن خدای یکتا، که هیچ خدایی جز تو نیست: خداوندی که در عین اعتلا بر همه، نزدیک است و در عین نزدیکی متعالی.

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ذُو الْبَهَاءِ وَالْمَجْدِ وَالْكَرِيمِ يَا مُحَمَّدُ

تویی آن خدای یکتا، که هیچ خدایی جز تو نیست: خداوند شکوهمند بزرگ بزرگوار و شایان ستایش.

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الَّذِي أَنْشَأْتَ الْأَشْيَاءَ مِنْ غَيْرِ سِنِّهِ

تویی خداوندی که هر چه آفریده‌ای نه از هیچ اصل و مایه آفریده‌ای،

وَصَوَّرْتَ مَا صَوَّرْتَ مِنْ غَيْرِ مِثَالٍ وَابْتَدَعْتَ الْمُبْتَدَعَاتِ بِلاَ احْتِدَاءٍ

و هر چه را نقش بسته‌ای بی هیچ نمونه‌ای نقش بسته‌ای، و هر چه پدید آورده‌ای بی هیچ تقلیدی پدید آورده‌ای.

أَنْتَ الَّذِي قَدَّرْتَ كُلَّ شَيْءٍ تَقْدِيرًا وَيَسَّرْتَ كُلَّ شَيْءٍ تَيْسِيرًا وَدَبَّرْتَ مَا دُونَكَ تَدْبِيرًا

تویی که هر چه به عرصه وجود آورده‌ای به میزان معین آورده‌ای و هر چیز آماده کرده‌ای و کارهای عالم نیک سامان داده‌ای.

أَنْتَ الَّذِي لَمْ يُعْنِكَ عَلَى خَلْقِكَ شَرِيكٌ وَلَمْ يُؤَازِرَكَ فِي أَمْرِكَ وَزَيْرٌ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ مُشَاهِدٌ وَلَا
نَظِيرٌ

تویی که در آفرینش شریکی یاریت نکرده و در کارها به وزیریت نیاز نیفتاده و در کار تو را شاهد و ناظری نبوده است.

أَنْتَ الَّذِي أَرَدْتَ فَكَانَ حَتْمًا مَا أَرَدْتَ وَقَضَيْتَ فَكَانَ عَدْلًا مَا قَضَيْتَ وَحَكَمْتَ فَكَانَ
نِصْفًا مَا حَكَمْتَ

تویی که چون اراده کنی حتمی است و هر چه تقدیر کنی بر مقتضای عدل است و هر چه حکم کنی از روی انصاف است.

أَنْتَ الَّذِي لَا يَحْوِيكَ مَكَانٌ وَلَمْ يَقُمْ لِسُلْطَانِكَ سُلْطَانٌ وَلَمْ يُعِيكَ بُرْهَانٌ وَلَا بَيَانٌ

تویی که در مکان ننگجی و سلطه کس با سلطه تو بر نیاید، نه برهانت ناتوان کند و نه از گفتن وامانی.

أَنْتَ الَّذِي أَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا وَجَعَلْتَ لِكُلِّ شَيْءٍ أَمْدًا وَقَدَّرْتَ كُلَّ شَيْءٍ تَقْدِيرًا

تویی که هر چیز را شمار کرده ای و برای هر چیز مدت و زمانی معین قرار داده ای و هر چیز را به مقدار معلوم پدید آورده ای.

أَنْتَ الَّذِي قَصَرْتَ الْأَوْهَامَ عَنْ ذَاتِيَّتِكَ وَعَجَزْتَ الْأَفْهَامَ عَنْ كَيْفِيَّتِكَ وَلَمْ تُدْرِكِ الْأَبْصَارُ مَوْضِعَ
أَبْدَانِكَ

تویی که اوهام از درک ذات تو درمانند و افهام از چگونگی تو عاجز آیند و دیدگان جای تو در نیابند.

أَنْتَ الَّذِي لَا تُحَدُّ فَتُكُونُ مُحْدُودًا وَلَا تُمَثَّلُ فَتُكُونُ مَوْجُودًا وَلَا تَلِدُ فَتُكُونُ مَوْلُودًا

تویی که به حدی محدود نیستی و به صورتی تجسم نیافته ای و فرزند نیاورده ای که خود از دیگری زاده شده باشی.

أَنْتَ الَّذِي لَا ضِدَّ مَعَكَ فَيَعَانِدُكَ وَلَا عِدْلَ لَكَ فَيُكَاثِرُكَ وَلَا نِدَّكَ فَيَعَارِضُكَ

تویی که تو را ضدی نیست که به دشمنیت بر خیزد و همتایی نیست تا بر تو پیشی جوید و همانندی نه که با تو دم برابری زند.

أَنْتَ الَّذِي ابْتَدَأَ وَاخْتَرَعَ وَاسْتَحْدَثَ وَابْتَدَعَ وَأَحْسَنَ صُنْعَ مَا صَنَعَ

تویی که آفرینش آغاز کردی و موجودات بیافریدی و احداث کردی و ابداع کردی و هر چه ساختی نیکو ساختی.

سُبْحَانَكَ مَا أَجَلُّ شَأْنُكَ وَأَسْنَى فِي الْأَمَاكِنِ مَكَانُكَ وَأَصْدَعُ بِالْحَقِّ فُرْقَانُكَ

بار خدایا، منزهی تو. شگفتا چه بزرگ است شأن و منزلت تو، چه بلند است مکانت و مقام تو و چه نیکو حق و باطل از یکدیگر جدا ساخته ای.

سُبْحَانَكَ مِنْ لَطِيفٍ مَا أَلْطَفَكَ وَرَعُوفٍ مَا أَرَأَفَكَ وَحَكِيمٍ مَا أَعْرَفَكَ

منزهی تو، ای خداوند مهربان، چه فراوان است مهربانی تو، ای خداوند رءوف، چه عظیم است رأفت تو، ای خداوند حکیم، چه شگفت است دانایی تو.

سُبْحَانَكَ مِنْ مَلِكٍ مَا أَمْنَعَكَ وَجَوَادٍ مَا أَوْسَعَكَ وَرَفِيعٍ مَا أَرْفَعَكَ ذُو الْبَهَاءِ وَالْمَجْدِ وَالْكَبرِيَاءِ وَ
الْحَمْدِ

منزهی تو، ای پادشاه، چه بسیار است قدرت تو، ای بخشنده، چه بی اندازه است توانگری تو، ای رفیع پایه، چه والاست رفعت تو. تویی دارنده شکوهمندی، تویی دارنده بزرگواری، تویی در خور سپاس و ستایش.

سُبْحَانَكَ بَسَطْتَ بِالْخَيْرَاتِ يَدَكَ وَعُرِفَتِ الْهُدَايَةُ مِنْ عِنْدِكَ فَمَنْ التَّمَسَكَ لِدِينٍ أَوْ دُنْيَا وَجَدَكَ

منزهی تو، ای خداوندی که دستت به نیکیها گشاده است. اگر هدایتی هست، از جانب توست. هر کس از متاع این جهانی یا ثواب آن - جهانی چیزی از تو خواهد، بیابد.

سُبْحَانَكَ خَضَعَ لَكَ مَنْ جَرَى فِي عِلْمِكَ وَخَشَعَ لِعُظْمَتِكَ مَا دُونَ عَرْشِكَ وَأَنْقَادًا لِلتَّسْلِيمِ لَكَ كُلُّ
خَلْقِكَ

منزهی تو، ای خداوندی که هر چه در عرصه پهناور علم تو جای دارد در برابرت خاضع است و هر چه فرود عرش توست در برابر عظمتت خاشع است و همه آفریدگانت در برابرت سر تسلیم فرو دارند.

سُبْحَانَكَ لَا تُحْسُّ وَلَا تُجَسُّ وَلَا تُمَسُّ وَلَا تُكَادُ وَلَا تُتَمَاطُ وَلَا تُنَازَعُ وَلَا تُتَجَارَى وَلَا تُتَمَارَى وَلَا
تُخَادَعُ وَلَا تُتَمَكَّرُ

منزهی تو، نه به حواس ما در آیی، نه به دست پسودن و لمس احساس شوی، نه کس بر تو مگری تواند کرد، نه کس از تو چیزی پنهان تواند داشت، نه کس تواند با تو راه خلاف پوید یا با تو منازعه کند یا بر تو چیره گردد یا با تو جدال کند یا بفریبت یا بر تو کیدی اندیشد.

سُبْحَانَكَ سَبِيلَكَ جَدُّ وَأَمْرُكَ رَشْدٌ وَأَنْتَ حَيُّ صَمَدٌ

منزهی تو ای خداوند، راه تو راهی هموار است و فرمان تو طریق نیکبختی است. تو زنده ای و همه را به تو نیاز است.

سُبْحَانَكَ قَوْلِكَ حُكْمٌ وَقَضَاؤُكَ حَمْمٌ وَإِرَادَتُكَ عَزْمٌ

منزهی تو ای خداوند، سخنت همه حکمت است و تقدیرت حتم. چون اراده کنی، به اجرا در آید.

سُبْحَانَكَ لَا رَادَ لِمَشِيَّتِكَ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِكَ

منزهی تو ای خداوند، کس نیست که مشیت تو را باز گرداند و کلمات تو دگرگونی نپذیرد.

سُبْحَانَكَ بَاهِرَ الْآيَاتِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ بَارِيَّ النَّسَمَاتِ

منزهی تو ای خداوند، آثار قدرتت آشکار است. آفریننده آسمان‌هایی و خالق جان‌هایی.

لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يَدُومُ بَدَ وَاِمَكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا خَالِدًا بِنِعْمَتِكَ

حمد باد تو را، حمدی که به دوام تو بر دوام ماند. حمد باد تو را، حمدی که تا نعمتت جاودانه است جاودانه ماند.

وَ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يُؤَازِي صُنْعَكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يَزِيدُ عَلَى رِضَاكَ

حمد باد تو را، حمدی در برابر احسانت، حمدی که به خشنودیت بیفزاید.

وَلَا تَحْمَدُ حَمْدًا مَعَ حَمْدِ كُلِّ حَامِدٍ وَشَكَرًا يَقْضُرُ عَنْهُ شُكْرُ كُلِّ شَاكِرٍ

حمد باد تو را، با هر حمد گوی دیگر، و شکر باد تو را، شکری که شکر گزاران از ادای آن بازمانند.

حَمْدًا لَا يَنْبَغِي إِلَّا لَكَ وَلَا يَتَقَرَّبُ بِهِ إِلَّا إِلَيْكَ

حمد باد تو را، حمدی که تنها تو را سزد و بدان جز به تو تقرب نتوان جست.

حَمْدًا يُسْتَدَامُ بِهِ الْأَوَّلُ وَيُسْتَدْعَى بِهِ دَوَامُ الْآخِرِ

حمدی که دوام نعمت پیشین را سبب شود و نعمتهای تازه را دوام بخشد.

حَمْدًا يَتَضَاعَفُ عَلَى كُرُورِ الْأَزْمِنَةِ وَيَتَزَايِدُ أضعافاً مُتْرادِفَةً

حمدی که با گذشت روزگاران مضاعف گردد و همواره و پی در پی روی در فزونی نهد.

حَمْدًا يَعْجُزُ عَنْ إِحْصَائِهِ الْحَقِظَةُ وَيَزِيدُ عَلَى مَا أَحْصَتْهُ فِي كِتَابِكَ الْكُتَيْبَةُ

حمدی که فرشتگان حسابگر از شمار آن در مانند و بر آنچه فرشتگان کاتب در لوح محفوظ ثبت کرده اند فزونی گیرد.

حَمْدًا يُوَازِنُ عَرْشَكَ الْمَجِيدَ وَيُعَادِلُ كُرْسِيَّكَ الرَّفِيعَ

حمدی که همتراز عرش مجید تو بود و با کرسی رفیع تو همسنگ باشد.

حَمْدًا يَكْمُلُ لَدَيْكَ ثَوَابُهُ وَيَسْتَعْرِقُ كُلَّ جَزَاءٍ جَزَاؤُهُ

حمدی که ثوابش در نزد تو به کمال باشد و جزای آن، هر جزای دیگر را مستغرق خود سازد.

حَمْدًا يَجِبُ لِكِرَمِ وَجْهِكَ وَيُقَابِلُ عِزَّ جَلَالِكَ

حمدی که شایان عظمت ذات تو باشد و با عزت و جلال تو برابر شود.

رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى الْكَرِيمِ

ای پروردگار من، تحیت و درود بفرست بر محمد و خاندان محمد، آن پیامبر برگزیده پسندیده گرامی مقرب درگاهت،

الْمُقَرَّبِ أَفْضَلَ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِ أُمَّمَ بَرَكَاتِكَ وَتَرَحَّمْ عَلَيْهِ أُمَّمَتَعَ رَحْمَاتِكَ

برترین تحیات و درودهای خود را، و او را برکت ده سرشارترین برکات خود، و رحمت خود بر او فرست ممتع ترین رحمتهایت را.

رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَاةً زَاكِيَةً لَا تَكُونُ صَلَاةً أَزْكَى مِنْهَا

ای پروردگار من، تحیت و درود بفرست بر محمد و خاندان او، تحیت و درودی پاک که هیچ تحیت و درودی پاک‌تر از آن نباشد،

وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَاةً نَامِيَةً لَا تَكُونُ صَلَاةً أَنْمَى مِنْهَا وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَاةً رَاضِيَةً لَا تَكُونُ صَلَاةً فَوْقَهَا

تحیت و درودی فزاینده که هیچ تحیت و درودی فزاینده‌تر از آن نبود، تحیت و درودی خشنود کننده که برتر از آن تحیت و درودی صورت نبندد.

رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَاةً تُرْضِيهِ وَتَزِيدُ عَلَى رِضَاهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَاةً تُرْضِيكَ وَتَزِيدُ عَلَى رِضَاكَ لَهُ

ای پروردگار من، تحیت و درود بفرست بر محمد و خاندان او، تحیت و درودی که خوشنودش گرداند و بر خوشنودیش بیفزاید، تحیت و درودی که تو را خوشنود گرداند و خوشنودیت از او فزونی گیرد،

وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَاةً لَا تُرْضِي لَهُ إِلَّا بِهَا وَلَا تَرَى غَيْرَهُ هَاهُنَا أَهْلًا

تحیت و درودی آن چنان که جز آن را بر او نپسندی و جز او را شایان آن ندانی.

رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَاةً تُجَاوِزُ رِضْوَانَكَ وَيَتَّصِلُ أَصْلَاهُ بِبِقَائِكَ وَلَا يَنْفَدُ كَمَا لَا تَنْفَدُ كَلِمَاتُكَ

ای پروردگار من، تحیت و درود بفرست بر محمد و خاندان او، تحیت و درودی که از غایت رضای تو فراتر رود و به بقای تو باقی ماند و آن سان که کلمات تو را پایانی نیست پایان نپذیرد.

رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَاةً تَنْتَظِمُ صَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ

ای پروردگار من، تحیت و درود بفرست بر محمد و خاندان او، تحیتی که تحیات ملائکه تو را و پیامبران تو و رسولان تو را و اهل طاعت تو را در یک رشته گرد آورد

وَتَشْتَمِلُ عَلَى صَلَوَاتِ عِبَادِكَ مِنْ جِنَّكَ وَإِنْسِكَ وَأَهْلِ إِجَابَتِكَ وَتَجْتَمِعُ عَلَى صَلَاةٍ كُلِّ مَنْ ذَرَأَتْ وَبَرَأَتْ مِنْ أَصْنَافِ خَلْقِكَ

و درودهای بندگان تو را از جن و انس و آنان که دعوت تو را اجابت کرده اند، در بر گیرد و تحیت و درود همه اصناف آفریدگانت را در خود گرد آورد.

رَبِّ صَلِّ عَلَيْهِ وَآلِهِ صَلَاةً تُحِيطُ بِكُلِّ صَلَاةٍ سَالِفَةٍ وَمُسْتَأْنَفَةٍ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ صَلَاةً
مَرْضِيَّةً لَكَ وَلِمَنْ دُونِكَ

ای پروردگار من، تحیت و درود بفرست بر او و خاندانش، تحیت و درودی که بر هر درود و تحیتی که زین پیش بوده یا ازین پس خواهد بود احاطه یابد. و بر او و خاندانش تحیت و درود بفرست، تحیت و درودی که در نزد تو و در نزد غیر تو پسندیده آید

وَتُنَشِئُ مَعَ ذَلِكَ صَلَوَاتٍ تُضَاعِفُ مَعَهَا تِلْكَ الصَّلَوَاتِ عِنْدَهَا وَتَزِيدُهَا عَلَى كُرُورِ الْأَيَّامِ زِيَادَةً
فِي تَضَاعِيفَ لَا يُعَدُّهَا غَيْرُكَ

و با آن، تحیات و درودهایی بیافرینی که آنچه پیش از این درود و تحیت فرستاده ایم مضاعف گردد و با گذشت روزگاران بر آن بیفزایی و بیفزایی تا آنجا که کس جز تو آنها را احصا نتواند کرد.

رَبِّ صَلِّ عَلَى أَطْيَابِ أَهْلِ بَيْتِهِ الَّذِينَ اخْتَرْتَهُمْ لِأَمْرِكَ وَجَعَلْتَهُمْ خَزَنَةَ عِلْمِكَ وَحَفَظَةَ دِينِكَ وَ
خُلَفَاءَكَ فِي أَرْضِكَ

ای پروردگار من، بر اهل بیت طیبین او که آنان را برای قیام به امر خود برگزیده ای و خازنان علم خود و حافظان دین خود و خلفای خود بر روی زمین

وَحُجَّكَ عَلَى عِبَادِكَ وَطَهَّرْتَهُمْ مِنَ الرَّجْسِ وَالذَّنْسِ تَطْهِيرًا بِإِرَادَتِكَ وَجَعَلْتَهُمُ الْوَسِيلَةَ إِلَيْكَ وَ
الْمُسْلِكَ إِلَى جَنَّتِكَ

و حجت‌های خود بر بندگان قرار داده ای و آنان را به خواست خود از هر ناپاک پاک گردانیده ای و طریق رسیدن به مقام قرب خود و وصول به بهشت ساخته‌ای، تحیت و درود بفرست.

رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَاةً تُجْزِلُ لَهُمْ بِهَا مِنْ نِحْلِكَ وَكَرَامَتِكَ

ای پروردگار من، بر محمد و خاندان او تحیت و درود بفرست، تحیت و درودی که بدان بخشش و انعامت را در حق آنان فراوان گردانی

وَتُكْمِلُ لَهُمُ الْأَشْيَاءَ مِنْ عَطَايَاكَ وَنَوَافِلِكَ وَتُوَفِّرُ عَلَيْهِمُ الْحَطَّ مِنْ عَوَائِدِكَ وَفَوَائِدِكَ

و هر گونه عطایای خود به ایشان به کمال رسانی و عواید و فواید فراوان نصیبشان سازی.

رَبِّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ صَلَاةً لَا أَمَدَ فِي أَوْلَاهَا وَلَا غَايَةَ لِأَمَدِهَا وَلَا نِهَائَةَ لِآخِرِهَا

ای پروردگار من، بر محمد و خاندان او تحیت و درودی بفرست که نه آغازش را حدی باشد، نه مدتش را پایانی و نه‌نهایتی.

رَبِّ صَلِّ عَلَيْهِمْ زِينَةَ عَرْشِكَ وَمَادُونَهُ وَمِلْءَ سَمَاوَاتِكَ وَمَا فَوْقَهُنَّ وَعَدَدَ أَرْضِيكَ وَمَا تَحْتَهُنَّ وَ

مَا بَيْنَهُنَّ

ای پروردگار من، تحیت و درود بفرست بر ایشان، تحیت و درودی همسنگ عرش عظیم خود و هر چه در فرود عرش جای دارد، لبالب آسمان‌ها و هر چه فراتر از آنهاست و به شمار زمینها و هر چه در زیر آنهاست و هر چه بین آنهاست.

صَلَاةً تُقَرِّبُهُمْ مِنْكَ زُلْفَى وَتَكُونُ لَكَ وَ لَهُمْ رِضَى وَ مُتَّصِلَةً بِنِظَائِرِهِنَّ أَبَدًا

تحیت و درودی که تقرب تو را در پی داشته باشد و تو را و ایشان را خشنود گرداند. همواره و همانند این‌ها تا ابد.

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَيَّدْتَ دِينَكَ فِي كُلِّ أَوَانٍ بِإِمَامٍ أَقَمْتَهُ عِلْمًا لِعِبَادِكَ وَمَنَارًا فِي بِلَادِكَ بَعْدَ أَنْ وَصَلْتَ
حَبْلَهُ بِمَجْبَلِكَ

بار خدایا، در هر زمان دین خویش به امامی یاری بخشیده‌ای که او را بر پای داشته‌ای تا علم راهنمای بندگانت شود و در بلاد تو چراغ فروزان هدایت گردد و رشته پیمان او به رشته پیمان خود پیوسته‌ای

وَجَعَلْتَهُ الذَّرِيعَةَ إِلَى رِضْوَانِكَ وَافْتَرَضْتَ طَاعَتَهُ وَحَدَرْتَ مَعْصِيَتَهُ وَأَمَرْتَ بِأَمْتِثَالِ أَوْامِرِهِ وَ
الْإِنْتِهَاءِ عِنْدَ نَهْيِهِ

و او را وسیله خشنودی خود ساخته‌ای و اطاعت او فریضه گردانیده‌ای و مردم را از سرکشی در برابر او بر حذر داشته‌ای و فرمان داده‌ای که به هر چه امر می‌کند اطاعت کنند و از هر چه نهی می‌کند باز ایستند

وَأَلَّا يَتَقَدَّمَ مُتَقَدِّمٌ وَلَا يَتَأَخَّرَ عَنْهُ مُتَأَخِّرٌ فَهُوَ عِصْمَةُ اللَّائِذِينَ وَكَهْفُ الْمُؤْمِنِينَ وَعُرْوَةُ الْمُتَمَسِّكِينَ
وَبَهَاءِ الْعَالَمِينَ

و کس بر او پیشی نگیرد و کس از او واپس نماند و او نگهدار کسانی است که بدو پناه می‌برند و کهف امان مؤمنان است و حلقه اعتصام ایشان است و جلال و جلوه جهانیان است.

اللَّهُمَّ فَأَوْزِعْ لِي لِيُؤْتِيكَ شُكْرًا مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْهِ وَأَوْزِعْنَا مِثْلَهُ فِيهِ وَآتِهِ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا أَوْ افْتَحْ لَهُ
فَتْحًا يَسِيرًا

بار خدایا، به ولی خود الهام نمای که شکر نعمتی را که به او ارزانی داشته‌ای به جای آرد و ما را نیز الهام ده که شکر نعمت هدایت او به جای آریم و او را از جانب خود سلطه و توانایی ده و به آسانی راه پیروزی بر او بگشای

وَأَعِنَهُ بِرُكْنِكَ الْأَعَزَّ وَاشْدُدْ أَرْزُهُ وَقَوِّ عَضُدَهُ وَرَاعِهِ بِعَيْنِكَ وَاحْمِهِ بِحِفْظِكَ وَأَنْصُرْهُ بِمَلَائِكَتِكَ
وَأَمُدَّهُ بِمُجْنَدِكَ الْأَغْلَبِ

و به نیرومندترین ارکان قدرت خود یاری اش فرمای و پشتش محکم و بازوانش توانا گردان و زیر نظر مراقبت خویش قرار ده و در سایه حفظ خود حفظش نمای و به ملائکه خود یاری اش ده و به لشکر پیروزمند خود مددش رسان.

وَأَقِمْ بِهِ كِتَابَكَ وَحُدُودَكَ وَشَرَائِعَكَ وَسُنَنَ رَسُولِكَ - صَلَوَاتِكَ اللَّهُمَّ عَلَيْهِ وَآلِهِ - وَأُخِي بِهِ مَا
أَمَاتَهُ الظَّالِمُونَ مِنْ مَعَالِمِ دِينِكَ

ای خداوند، کتاب خود، حدود و شرایع خود و سنتهای پیامبر خود را - صلواتک اللهم علیه و آله - بدو بر پای دار و هر چه را ظالمان از معالم دینت میرانیده اند بدو زنده دار

وَأَجَلُ بِهِ صَدَاءِ الْجُورِ عَنْ طَرِيقَتِكَ وَأَبْنُ بِهِ الصَّرَاءَ مِنْ سَبِيلِكَ وَأَزِلْ بِهِ التَّاكِبِينَ عَنْ
صِرَاطِكَ وَامْحَقْ بِهِ بُغَاةَ قَصْدِكَ عَوْجًا

و بدو زنگ ستم ستمکاران از آیین خویش بزدای و بدو دشواریها از راه خود دور گردان و به نیروی او کسانی را که از راه تو منحرف شده اند از میان بردار و آن کسان را که صراط مستقیم تو را راه کج جلوه می دهند نابود نمای.

وَأَلِنْ جَانِبَهُ لِأَوْلِيَائِكَ وَابْسُطْ يَدَهُ عَلَى أَعْدَائِكَ وَهَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَتَعَطُّفَهُ وَتَحْنُنَهُ وَاجْعَلْنَا
لَهُ سَامِعِينَ مُطِيعِينَ

ای خداوند، ولی و امام خود را برای دوستان قلبی مهربان و نرم عطا کن و دست قدرت او بر دشمنانت گشوده گردان و رأفت و رحمت و عطوفت و محبتش را نصیب ما گردان و ما را از نیوشندگان و فرمانبرداران امر او قرار

وَفِي رِضَاهُ سَاعِينَ وَإِلَى نُصْرَتِهِ وَالْمُدَافَعَةِ عَنْهُ مُكْنِفِينَ وَإِلَيْكَ وَإِلَى رَسُولِكَ - صَلَوَاتُكَ اللَّهُمَّ
عَلَيْهِ وَآلِهِ - بِذَلِكَ مُتَقَرِّبِينَ

و چنان کن که در راه رضای او سعی کنیم و یاری اش نماییم و مدافع او در برابر دشمنش باشیم و این سبب
تقرب ما به تو و رسول تو - صلواتک علیه و آله - گردد.

اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى أَوْلِيَانِهِمُ الْمُعْتَرِفِينَ بِمَقَامِهِمُ الْمُتَّبِعِينَ مِنْهُمْجَهُمُ الْمُقْتَفِينَ آثَارَهُمُ الْمُسْتَمْسِكِينَ بِعُرْوَتِهِمْ
الْمُتَمَسِّكِينَ بِوَلَايَتِهِمْ

بار خدایا، تحیت و درود بفرست دوستان ایشان را: آن اعتراف کنندگان به مقام و منزلت ایشان، آن پیروی
کنندگان راه ایشان، آن پای نهندگان به جای پای ایشان، آن چنگ زندگان به رشته آیین ایشان، آن تمسک
جویان به دوستی ایشان،

الْمُؤْتَمِّينَ بِإِمَامَتِهِمُ الْمُسْلِمِينَ لِأَمْرِهِمُ الْمُجْتَهِدِينَ فِي طَاعَتِهِمُ الْمُنتَظِرِينَ أَيَّامَهُمْ

آن پذیرندگان پیشوایی ایشان، آن تسلیم شوندگان به فرمان ایشان، آن کوشندگان در طاعت ایشان، آن
منتظران دولت ایشان

الْمَادِّينَ إِلَيْهِمْ أَعْيُنُهُمُ الصَّلَوَاتِ الْمُبَارَكَاتِ الزَّكَايَاتِ النَّامِيَاتِ الْغَادِيَاتِ الرَّائِحَاتِ

و آن چشم به راهان ظهور ایشان. تحیت و درودی مبارک پاکیزه، فزاینده، در هر بامداد و هر شبانگاه.

وَسَلِّمْ عَلَيْهِمْ وَعَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ وَاجْمَعْ عَلَىٰ التَّقْوَىٰ أَمْرَهُمْ وَأَصْلِحْ لَهُمْ شُؤْنَهُمْ وَتُبْ عَلَيْهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

ای خداوند، بر ایشان سلام کن و بر ارواحشان. اعمالشان با تقوی توأم نمای و احوالشان به صلاح آور و توبه شان بپذیر، که تو، توبه پذیرنده و مهربانی،

وَخَيْرُ الْغَافِرِينَ وَاجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِي دَارِ السَّلَامِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

تو بهترین آمرزندگان. ما را به رحمت خود با آنان در دار السلام بهشت جای ده، ای مهربان ترین مهربانان.

اللَّهُمَّ هَذَا يَوْمٌ عَرَفَةٌ يَوْمٌ شَرَّفْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ وَعَظَّمْتَهُ نَشَرْتَ فِيهِ رَحْمَتَكَ وَمَنْذْتَ فِيهِ بَعْفُوكَ وَأَجَزْتَ
فِيهِ عَطِيَّتَكَ وَتَفَضَّلْتَ بِهِ عَلَىٰ عِبَادِكَ

بار خدایا، امروز روز عرفه است. روزی است که آن را شریف و گرامی داشته ای و تعظیم و تجلیل کرده ای. در این روز رحمت خود پراکنده ای و بر مردمان به عفو خود منت نهاده ای و عطای خود در حق ایشان افزوده ای و بر بندگانت تفضل فرموده ای.

اللَّهُمَّ وَأَنَا عَبْدُكَ الَّذِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ قَبْلَ خَلْقِكَ لَهُ وَبَعْدَ خَلْقِكَ إِيَّاهُ فَجَعَلْتَهُ مِنْ هَدِيَّتِهِ لَدَيْكَ

ای خداوند، من آن بنده توأم که هم پیش از آفریدن او، او را از نعمت خود بر خوردار ساختی و هم پس از آن او را در زمره کسانی آورده ای که آنان را به دین خود راه نموده ای

وَوَفَّقْتَهُ لِحَقِّكَ وَعَصَمْتَهُ بِحَبْلِكَ وَأَدْخَلْتَهُ فِي حَزْبِكَ وَأَرْشَدْتَهُ لِمُؤَالَاةِ أَوْلِيَانِكَ وَمُعَادَاةِ أَعْدَائِكَ

و به گزاردن حق خویش توفیق داده ای و اکنون چنگ در ریسمان استوار دوستی تو زده و تواش در حزب خود داخل کرده ای و راهش نموده ای که با دوستان دوستی ورزد و با دشمنان دشمنی کند.

ثُمَّ أَمَرْتَهُ فَلَمْ يَأْتِمِرْ وَزَجَرْتَهُ فَلَمْ يَنْزَجِرْ وَنَهَيْتَهُ عَنْ مَعْصِيَتِكَ فَخَالَفَ أَمْرَكَ إِلَىٰ نَهْيِكَ لَا مُعَانَدَةَ لَكَ وَلَا
اسْتِكْبَاراً عَلَيْكَ

سپس فرمانش دادی و او فرمان نبرد، منعش کردی و به منع تو وقتی ننهاد، از معصیت خود نهییش کردی
فرمان تو خلاف کرد و مرتکب همان اعمالی شد که از آن نهییش کرده بودی، اما نه از روی عناد و گردنکشی،

بَلْ دَعَاهُ هَوَاهُ إِلَىٰ مَا زَيَّلْتَهُ وَإِلَىٰ مَا حَذَرْتَهُ وَأَعَانَهُ عَلَىٰ ذَلِكَ عَدُوُّكَ وَعَدُوُّهُ

بلکه هوای نفسش او را به اعمالی فرا خواند که تو از آن دورش خواسته بودی و از آتش ترسانده بودی. دشمن
تو و دشمن او - شیطان - بفریفتش

فَأَقْدَمَ عَلَيْهِ عَارِفًا بِوَعِيدِكَ رَاجِيًا لِعَفْوِكَ وَاثِقَابًا بِتَجَاوُزِكَ وَكَانَ أَحَقَّ عِبَادِكَ مَعَ مَا مَنَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا
يَفْعَلُ

تا در عین آگاهی از عذاب تو، مرتکب معاصی شد. اکنون به عفو تو امید بسته و به بخشایش تو مطمئن گشته
است. با آن همه احسان که تو در حق او کرده بودی از دیگر بندگان سزاوارتر بود که چنان نکند که کرده بود.

وَهَا أَنَا ذَابِينَ يَدَيْكَ صَاحِرًا ذَلِيلًا خَاضِعًا خَاشِعًا خَائِفًا مُعْتَرٍ فَبَعْظِيمٍ مِنَ الذُّنُوبِ تَحَمَّلْتَهُ وَجَلِيلٍ مِنَ
الْخَطَايَا اجْتَرَمْتَهُ

ای خداوند، این منم که در برابر تو ایستاده ام، خوار و ذلیل و خاضع و خاشع و خائف و معترف به گناهان
بزرگی که بارش را بر دوش می کشم و خطاهای عظیمی که مرتکب شده ام.

مُسْتَجِيرٌ أَبْصَحِكَ لِأَنْدَابِ رَحْمَتِكَ مُوقِنًا أَنَّهُ لَا يُجِيرُنِي مِنْكَ مُجِيرٌ وَلَا يَمْنَعُنِي مِنْكَ مَانِعٌ

در سایه عفو تو خزیده‌ام و به جوار رحمت تو پناه بسته‌ام و به یقین می‌دانم که کسی مرا از تو زنده نخواهد داد و کسی مرا از کیفر تو در امان نخواهد داشت.

فَعُدَّ عَلَيَّ بِمَا تَعَوَّدُ بِهِ عَلَيَّ مَنْ أَقْتَرَفَ مِنْ تَعْمُدِكَ وَجُدَّ عَلَيَّ بِمَا تَجُودُ بِهِ عَلَيَّ مَنْ أَلْقَى بِيَدِي إِلَيْكَ مِنْ عَفْوِكَ

بار خدایا، اکنون که به درگاهت روی نهاده‌ام، تو نیز آن پرده که بر گنه کاران می‌کشی بر من نیز بکش و بر من ببخشای آن بخشایش خود را که به کسی ارزانی می‌داری که خود را تسلیم تو می‌کند.

وَأَمُنْ عَلَيَّ بِمَا لَا يَتَعَاظَمُكَ أَنْ تُنَّ بِهٍ عَلَيَّ مَنْ أَمَلَكَ مِنْ عُفْرَانِكَ

بر من احسان کن، آن سان که در حق کسی که آرزوی آمرزش تو دارد، که احسان تو هر چند سترگ بود در نظرت به چیزی نسجد.

وَاجْعَلْ لِي فِي هَذَا الْيَوْمِ نَصِيبًا أَنَالُ بِهِ حَطًّا مِنْ رِضْوَانِكَ وَلَا تُرَدِّدْنِي صِفْرًا مِمَّا يَنْقَلِبُ بِهِ الْمُتَعَبِّدُونَ لَكَ مِنْ عِبَادِكَ

بار خدایا، برای من در این روز نصیبی قرار ده که از آن به خشنودی تو رسم و مرا از ثوابی که پرستندگان از آن بهره‌ور می‌شوند تهیدست باز مگردان،

وَإِنِّي وَإِنْ لَمْ أَقْدَمْ مَا قَدَّمُوهُ مِنَ الصَّالِحَاتِ فَقَدْ قَدَّمْتُ تَوْحِيدَكَ وَنَفْيَ الْأَضْدَادِ وَالْأَنْدَادِ وَ
الْأَشْبَاهِ عَنْكَ

که هر چند نتوانسته ام از اعمال نیک چیزی تقدیم دارم، آن سان که دیگران تقدیم داشته اند، ولی توحید تو و نفی اضداد و امثال از تو را تقدیم داشته ام

وَآتَيْتُكَ مِنَ الْأَبْوَابِ الَّتِي أَمَرْتَ أَنْ تُؤْتِيَ مِنْهَا وَتَقَرَّبْتُ إِلَيْكَ بِمَا لَا يَقْرُبُ أَحَدٌ مِنْكَ إِلَّا بِالتَّقَرُّبِ

بِه

و از درهایی به نزد تو آمده ام که تو خود فرموده ای که از آن درها به سوی تو آیند و به درگاه تو به چیزی تقرب جسته ام که تا به آن تقرب نجویند، به تو تقرب نتوانند یافت.

ثُمَّ أَتَيْتُكَ ذَلِكَ بِالْإِنَابَةِ إِلَيْكَ وَالتَّذَلُّلِ وَالِاسْتِكَانَةَ لَكَ وَحُسْنَ الظَّنِّ بِكَ

آنگاه از پی آن تقرب به درگاه تو توبه کرده ام، در عین خواری و فروتنی و حسن ظن به تو

وَالثِّقَّةَ بِمَا عِنْدَكَ وَشَفَعْتُهُ بِرَجَائِكَ الَّذِي قَلَّ مَا يَحِبُّ عَلَيْهِ رَاجِيكَ

و اعتماد به رحمت تو، و امید به تو را که امیدواران از آن نومید نمی شوند شفیع خود گردانیده ام.

وَسَأَلْتُكَ مَسْأَلَةَ الْحَقِيرِ الذَّلِيلِ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ وَمَعَ ذَلِكَ خِيفَةٌ وَتَضَرُّعٌ وَتَعَوُّذٌ وَ
تَلَوُّذٌ

ای خداوند، دست سؤال پیش تو دراز کرده ام، همانند موجود حقیر ذلیل بینوای فقیر ترسانی، زنهار خواه، همراه با ترس و تضرع و پناه آوردن به تو و التجا به ذیل جلال تو،

لَا مُسْتَطِيلًا بِتَكْبَرِ الْمُتَكَبِّرِينَ وَلَا مُتَعَالِيًا بِدَالَةِ الْمُطِيعِينَ وَلَا مُسْتَطِيلًا بِشَفَاعَةِ الشَّافِعِينَ

نه از سر گردنکشی و چون متکبران به تکبر، نه از روی اعتلا آن سان که عبادت کننده را دلیر سازد و نه از روی اتکا به شفاعت شافعان.

وَأَنَا بَعْدُ أَقَلُّ الْأَقْلِينَ وَأَذَلُّ الْأَذَلِّينَ وَمِثْلُ الذَّرَّةِ أَوْ دُونَهَا

ای خداوند، من کمترین کمترینم و خوارترین خوارترینم، همانند ذره‌ای یا حتی کمتر از آن.

فِيَأْمَنُ لَمْ يُعَاجِلِ الْمُسِيئِينَ وَلَا يَنْدُهُ الْمُتْرَفِينَ وَيَأْمَنُ يَمُنُّ بِإِقَالَةِ الْعَاثِرِينَ وَيَتَفَضَّلُ بِإِنْظَارِ الْخَاطِئِينَ

و اینک ای خداوندی که در کیفر بدکاران شتاب نمی‌کنی و فرو رفتگان در ناز و نعمت را مهلت می‌دهی و گنهکاران را به انعام خود عفو می‌کنی و به فضل خویش از خطاکاران مهلت باز نمی‌گیری،

أَنَا الْمُسِيءُ الْمُعْتَرِفُ الْخَاطِئُ الْعَاثِرُ أَنَا الَّذِي أَقْدَمَ عَلَيْكَ مُجْتَرَأً

من بدکاری هستم معترف و خطاکاری هستم لغزیده و به سر در آمده. دلیرانه در برابر تو مرتکب گناه شده

أَنَا الَّذِي عَصَاكَ مُتَعَمِّدًا أَنَا الَّذِي اسْتَجَنَيْتَ مِنْ عِبَادِكَ وَبَارَزَكَ

و به عمد معصیت تو کرده‌ام. من همانم که اعمال ناپسند خود را از بندگان تو مستور داشته و در نزد تو آشکار ساخته‌ام.

أَنَا الَّذِي هَابَ عِبَادُكَ وَأَمِنَكَ أَنَا الَّذِي لَمْ يَرْهَبْ سَطْوَتَكَ وَلَمْ يَخَفْ بِأَسْكَ

من همانم که از بندگانت ترسان بوده ولی خود را از تو در امان دیده‌ام. من همانم که از سطوت تو بیمناک نشده‌ام و از خشم تو ترسی به دل راه نداده‌ام.

أَنَا الْجَانِي عَلَى نَفْسِهِ أَنَا الْمُرْتَهَنُ بِبَيْتِهِ أَنَا الْقَلِيلُ الْحَيَاءُ أَنَا الطَّوِيلُ الْعَنَاءُ

من بر خود جنایت کرده ام، من گروگان بلای خویشتم، من از شرم و حیا بهره ای چندان نبرده ام و من گرفتار رنجی دیرینه ام.

بِحَقِّ مَنْ أَنْجَبْتَّ مِنْ خَلْقِكَ وَبِمَنْ أَصْطَفَيْتَهُ لِنَفْسِكَ بِحَقِّ مَنْ اخْتَرْتَ مِنْ بَرِيَّتِكَ وَمَنْ اجْتَبَيْتَّ لِسَانِكَ

بار خدایا، تو را سوگند می دهم به آن که از میان خلق او را برگزیده ای، به آن که او را برای خود پسندیده ای، به آن که از میان آفریدگانت او را اختیار کرده ای، به آن که او را برای خود برگزیده ای،

بِحَقِّ مَنْ وَصَلَتْ طَاعَتُهُ بِطَاعَتِكَ وَمَنْ جَعَلَتْ مَعْصِيَتَهُ كَمَعْصِيَتِكَ

به آن که طاعت او را به طاعت خود پیوسته ای و معصیت او را معصیت خود دانسته ای

بِحَقِّ مَنْ قَرَنْتَ مَوَالَاتَهُ بِمَوَالَاتِكَ وَمَنْ نُطَّتْ مِعَادَاتُهُ بِمِعَادَاتِكَ

و دوستی اش به دوستی خود قرین ساخته ای و دشمنی اش را دشمنی خود شمرده ای،

تَعَمَّدَنِي فِي يَوْمِي هَذَا بِمَا تَعَمَّدُ بِهِ مَنْ جَاءَ إِلَيْكَ مُتَّصِلًا وَعَاذَ بِاسْتِغْفَارِكَ تَائِبًا

در این روز مرا چونان کسانی که از گناه بیزار می جسته اند و به تو پناه آورده اند و توبه کرده و به آمرزش تو پیوسته اند خلعت عفو و رحمت خود بپوشان.

وَتَوَلَّنِي بِمَا تَتَوَلَّى بِهِ أَهْلَ طَاعَتِكَ وَالزُّلْفَى لَدَيْكَ وَالْمَكَانَةَ مِنْكَ

بار خدایا، از هر چه پرستندگان و مقربان خود را نصیب می دهی، مرا نیز نصیب ده.

وَتَوَحَّدَنِي بِمَا تَوَحَّدَ بِهِ مَنْ وَفَى بِعَهْدِكَ وَأَتَعَبَ نَفْسَهُ فِي ذَاتِكَ وَأَجْهَدَهَا فِي مَرْضَاتِكَ

مرا خاص خود گردان، بدان گونه که وفا کنندگان به عهد خود را و آنان را که در عبادت تو خویشتن به رنج افکنده و در خشنودی تو کوشیده اند، خاص خود می گردانی.

وَلَا تُؤَاخِذْنِي بِتَفْرِيطِي فِي جَنْبِكَ وَتَعَدِّي طُورِي فِي حُدُودِكَ وَمُجَاوَزَةَ أَحْكَامِكَ

مرا به سبب قصور در بندگی ات یا تجاوز از حد خویش و احکام تو، مؤاخذت مفرمای.

وَلَا تَسْتَدْرِجْنِي بِإِمْلَائِكَ لِي اسْتِدْرَاجَ مَنْ مَنَعَنِي خَيْرَ مَا عِنْدَهُ وَلَمْ يَشْرِكْكَ فِي حُلُولِ نِعْمَتِهِ بِي

بار خدایا، چنان مباد که مرا مهلت دهی تا به تدریج سزاوار کیفر شوم، چونان کسی که نعمت از من باز گرفت و چنان پنداشت که هر خیر و نیکی که هست از جانب اوست، تا آنجا که تو را هم در نعمتی که نصیب من شده بود شریک نساخت.

وَنَبِّهْنِي مِنْ رَقَّةِ الْغَافِلِينَ وَسِنَّةِ الْمُسْرِفِينَ وَنَعْسَةِ الْخُدُولِينَ

ای خداوند، مرا از خواب غافلان و ناهشیاری اسرافکاران و خواب آلودگی خذلان رسیدگان بیدار و آگاه ساز.

وَخُذْ بَقَلْبِي إِلَى مَا اسْتَعْمَلْتَ بِهِ الْقَانِتِينَ وَاسْتَعْبَدْتَ بِهِ الْمُتَعَبِّدِينَ وَاسْتَنْقَذْتَ بِهِ الْمُتَهَاوِنِينَ

دل من را به کاری بر گمار که اطاعت کنندگان را بدان گماشته ای و متعبدان را بدان واداشته ای و بندگان سهل انگار را بدان از عذاب رهایی بخشیده ای.

وَأَعِزَّنِي مِمَّا يَبْأَعِدُنِي عَنْكَ وَيَحُولُ بَيْنِي وَبَيْنَ حَظِّي مِنْكَ وَيُضِدُّنِي عَمَّا أَحْوَلُ لَدَيْكَ

بار خدایا، مرا از هر چه از درگاه تو دور می دارد، یا میان من و فیضی که از سوی تو به من می رسد حایل می گردد، یا از هر قصد که نزد تو کنم باز می دارد، در پناه خود دار.

وَسَهَّلْ لِي مَسْلَكَ الْخَيْرَاتِ إِلَيْكَ وَالْمُسَابَقَةَ إِلَيْهَا مِنْ حَيْثُ أَمَرْتُ وَالْمُشَاحَّةَ فِيهَا عَلَى مَا أَرَدْتُ

ای خداوند، آن راه خیر را که به سوی تو رهنمون است پیش پای من هموار نمای. در رسیدن به نیکیها از آن راه که خود فرموده ای، سبقت را بر من آسان کن و تلاش برای دست یافتن به آنها را، بدان گونه که خود خواسته ای، نصیب من فرما.

وَلَا تَحْفَنِي فِيمَنْ تَحْقُقُ مِنَ الْمُسْتَحْفَيْنِ بِمَا أَوْعَدْتَ

مرا همراه کسانی که وعده عذاب تو را سهل می انگارند تباه مکن

وَلَا تُهْلِكْنِي مَعَ مَنْ تُهْلِكُ مِنَ الْمُتَعَرِّضِينَ لِقِتَابِكَ

و با آنان که آماج انتقام تو هستند هلاک منمای

وَلَا تُبْرِئِنِي فِيمَنْ تُبْرِئُ مِنَ الْمُخْرِفِينَ عَن سُبُلِكَ

و با آن گروه که از طریق تو منحرف می شوند خرد و شکسته مکن.

وَنَجِّنِي مِنَ غَمَرَاتِ الْفِتْنَةِ وَخَلْصِنِي مِنْ هَوَاتِ الْبُلُوَى وَأَجْرِنِي مِنْ أَخْذِ الْإِمْلَاءِ

مرا از گردابهای فتنه رهایی بخش و از تنگناهای بلا وارهان و آن سان مهلتم مده که به غفلت گرفتار آیم.

وَحُلِّ بَيْنِي وَبَيْنَ عَدُوِّ يَظُنُّنِي وَهَوَى يُوْبِقُنِي وَمَنْقَصَةٍ تَرَهَقُنِي

ای خداوند، میان من و دشمنی که گمراهم سازد و هوای نفسی که هلاکم گرداند و زینانی که مرا فرو گیرد، حایل شو.

وَلَا تُعْرِضْ عَنِّي إِعْرَاضَ مَنْ لَا تَرْضَى عَنْهُ بَعْدَ غَضَبِكَ

از من همانند آن کس که بر او خشم گرفته ای و از او خشنود نگردیده ای، رویگردان مشو.

وَلَا تُؤَسِّنِي مِنَ الْأَمْلِ فِيكَ فَيَغْلِبَ عَلَيَّ الْقُنُوطُ مِنْ رَحْمَتِكَ

مرا از خود مأیوس مساز. آن سان که نومیدی از رحمتت بر من غلبه یابد.

وَلَا تَمْنَحْنِي بِمَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ فَتَبْهَظَنِي مِمَّا تَحْمَلُنِيهِ مِنْ فَضْلِ مَحَبَّتِكَ

ای خداوند، بدان حد به من مبخش که تاب و توان آن را نداشته باشم که در زیر بار محبت فراوان تو گرنبار شوم.

وَلَا تُرْسِلْنِي مِنْ يَدِكَ إِرْسَالَ مَنْ لَا خَيْرَ فِيهِ وَلَا حَاجَةَ بَكَ إِلَيْهِ وَلَا إِنَابَةَ لَهُ

و مرا از دست مهل چونان کسی که دیگر در او امید خیری نبود و تو را با او کاری نباشد و باز گشتنش را فایده‌ای صورت نیندد.

وَلَا تَرْمِ بِرَمِيٍّ مِنْ سَقَطٍ مِنْ عَيْنِ رِعَايَتِكَ وَمَنْ اشْتَمَلَ عَلَيْهِ الْحَزِي مِنْ عِنْدِكَ

و مرا میفکن چونان کسی که از چشم عنایت تو افتاده است و خواری و شوربختی اش فرا گرفته،

بَلْ خُذِيْدِي مِنْ سَقَطَةِ الْمُتَرَدِّينَ وَوَهْلَةِ الْمُتَعَسِّفِينَ وَزَلَّةِ الْمُعْرُورِينَ وَوَرَطَةِ الْهَالِكِينَ

بل دستم را بگیر تا چون افتادگان نیغتم و چون گمگشتگان نهراسم و چون فریب خوردگان نلغزم و در گرداب هلاک شوندگان سرنگون نشوم.

وَعَافِنِي مِمَّا ابْتَلَيْتَ بِهِ طَبَقَاتِ عِبِيدِكَ وَإِمَائِكَ وَبَلَّغْنِي مَبَالِغِ مَنْ عُنَيْتَ بِهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ وَرَضِيتَ
عَنْهُ فَأَعَشْتَهُ حَمِيداً وَتَوَفَّيْتَهُ سَعِيداً

بار خدایا، مرا سلامت عطا کن و از آن بلا که غلامان و کنیزان خود بدان مبتلا می سازی رهایی بخش و به مقام کسی رسان که مورد عنایت توست و نعمتش داده ای و از او خشنود بوده ای و عمرش داده ای و ستوده داشته ای و میرانده ای و خوشبخت ساخته ای.

وَطَوَّقَنِي طُوقَ الْإِقْلَاعِ عَمَّا يُحِبُّ الْحَسَنَاتِ وَيَذْهَبُ بِالْبَرَكَاتِ

بار خدایا، طوق گردن من ساز دل برکندن مرا از هر چه حسناتم را بی ارج می سازد و برکاتم را از میان می برد.

وَأَشْعِرْ قَلْبِي الْإِزْدِجَارَ عَنْ قَبَائِحِ السَّيِّئَاتِ وَفَوَاضِحِ الْحَوَاتِ

بار خدایا، شعار قلب من ساز انزجار از زشتیهای گناهان و رسواییهای معاصی را.

وَلَا تَشْغَلْنِي بِمَا لَا أُدْرِكُهُ إِلَّا بِكَ عَمَّا لَا يُرْضِيكَ عَنِّي غَيْرُهُ

مرا از کارهای اخروی که تو را خشنود می گرداند به کارهای دنیوی که جز به مدد تو بدان دست نمی یابم مشغول منمای.

وَأَنْزِعْ مِنْ قَلْبِي حُبَّ دُنْيَا دُنْيَا تَنْهَى عَمَّا عِنْدَكَ وَتَصُدُّ عَنِ ابْتِغَاءِ الْوَسِيلَةِ إِلَيْكَ وَتُذْهِلُ عَنِ
التَّقَرُّبِ مِنْكَ

خداوندا، برکن از دل من محبت این جهان سفله را که راه مرا از دست یافتن به خیراتی که در نزد توست می بندد و چون خواهم که به سوی تو آیم سد راه من می شود و از تقرب به درگاه تو غافل می گرداند.

وَزَيْنٌ لِّيَ التَّفَرُّدُ بِمَنَاجَاتِكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

ای خداوند، در دل من بیارای تنهایی در شبها و روزها را و مناجات با تو را.

وَهَبْ لِي عِصْمَةً تُدِينُنِي مِنْ خَشْيَتِكَ وَتَقْطَعُنِي عَنْ رُكُوبِ مَحَارِمِكَ وَتَفُكِّنِي مِنْ أَسْرِ الْعِظَائِمِ

مرا عصمتی بخش که به خشیت تو نزدیک گرداند و از ارتکاب محارم دور دارد و از اسارت در چنگال گناهان بزرگ آزاد ساز.

وَهَبْ لِي التَّطَهِيرَ مِنْ دَنَسِ الْعِصْيَانِ وَأَذْهَبْ عَنِّي دَرَنَ الْخَطَايَا وَسِرْبَلِي بِسِرْبَالِ عَافِيَتِكَ

بار خدا یا، مرا از آلودگی معصیت و شوخگنی گناهان پاکیزه ساز و جامه عافیت و تندرستی بر من افکن

وَرَدِّدْنِي رِدَاءَ مُعَافَاتِكَ وَجَلِّئِي سَوَابِغَ نِعْمَائِكَ وَظَاهِرِ لَدَيَّ فَضْلِكَ وَطَوْلِكَ

و در حلهای از نعم گسترده خود بپوشان و احسان و بخشش خود پی در پی نصیب من گردان

وَأَيِّدْنِي بِتَوْفِيقِكَ وَتَسْدِيدِكَ وَأَعِنِّي عَلَى صَلَاحِ النِّيَّةِ وَمَرْضِي الْقَوْلِ وَمُسْتَحْسَنِ الْعَمَلِ

و به توفیق و رهنمایی خویشم یاری نمای و چون آهنگ کاری شایسته کنم یا سخنی شایسته گویم یا عملی نیکو انجام دهم، یاری ام ده

وَلَا تَكِلْنِي إِلَى حَوْلِي وَقُوَّتِي دُونَ حَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ

و مرا به نیرو و قوت خود وامگذار بی آنکه تو خود قوت و نیرویم بخشیده باشی.

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ تَبْعُنِي لِلْقَائِكَ وَلَا تَفْضَحْنِي بَيْنَ يَدَيِ أَوْلِيَائِكَ وَلَا تُنْسِنِي ذِكْرَكَ وَلَا تُذْهِبْ عَنِّي
شُكْرَكَ

بار خدایا، آن روز که مرا برای دیدار خود از گور بر می انگیزی، خوارم مگردان و در نزد اولیای خود رسوایم مساز
و ذکر خود از یاد من مبر و زبان شکر و سپاس خویش از من مگیر،

بَلُ الزَّمِينِهِ فِي أَحْوَالِ السَّهْوِ عِنْدَ غَفَلَاتِ الْجَاهِلِينَ لِأَلَانِكَ وَأَوْزِعْنِي أَنْ أَثْنِي بِمَا أَوْلَيْتَنِيهِ وَ
أَعْتَرَفَ بِمَا أَسَدَيْتَهُ إِلَيَّ

بلکه در حالات سهو و بی خبری، آن هنگام که جاهلان از سپاس نعمتهایت غافلند همواره شکر و سپاس خویش
بر زبان من جاری فرمای و مرا الهام کن که در برابر نعمتی که مرا داده ای سپاست گویم و به آن خیرات که مرا
فرستاده ای معترف آیم.

وَاجْعَلْ رَغْبَتِي إِلَيْكَ فَوْقَ رَغْبَةِ الرَّاعِبِينَ وَحَمْدِي إِيَّاكَ فَوْقَ حَمْدِ الْحَامِدِينَ

بار خدایا، رغبت مرا به خود فراتر از رغبت هر رغبت کننده ای قرار ده و سپاس مرا فراتر از سپاس هر سپاس
گوینده ای.

وَلَا تُخْذِلْنِي عِنْدَ فَاقَتِي إِلَيْكَ وَلَا تُهْلِكْنِي بِمَا أَسَدَيْتَهُ إِلَيْكَ وَلَا تُجَبِّهْنِي بِمَا جَبَّهْتَ بِهِ الْمُعَانِدِينَ لَكَ

به هنگام فقر که دست نیاز به سوی تو دراز می کنم مرا وامگذار و بدان اعمال که به جای آورده ام و نه در خور
مقام جلال تو بوده تباهم مکن و چون دشمنانت دست رد به روی من مز،

فَإِنِّي لَكَ مُسَلِّمٌ أَعْلَمُ أَنَّ الْحُجَّةَ لَكَ وَأَنْتَ أَوْلَى بِالْفُضْلِ وَأَعُوذُ بِالْإِحْسَانِ وَأَهْلِ التَّقْوَى وَأَهْلِ الْمَغْفِرَةِ

که من در برابر تو تسلیمم و می دانم که حجت تو راست و تو به فضل و بخشایش سزاوارتری و در مقام احسان سود رساننده تر. تو سزاوارتری که از تو بترسند. تو سزاوارتری که از تو آمرزش خواهند.

وَأَنْتَ بَأَنْ تَغْفُوا أَوْلَى مِنْكَ بِأَنْ تُعَاقِبَ وَأَنْتَ بَأَنْ تُسْتُرَ أَقْرَبُ مِنْكَ إِلَى أَنْ تُشْهَرَ

تو به عفو شایسته تری تا به عقوبت کردن. تو به پوشیدن گناه نزدیک تری تا به افشا کردن.

فَأَحْيِي حَيَاةً طَيِّبَةً تَنْتَضِمُ بِمَا أُرِيدُ وَتَبْلُغُ مَا أَحِبُّ مِنْ حَيْثُ لَا آتِي مَا تَكْرَهُ وَلَا أَرْتَكِبُ مَا نَهَيْتَ عَنْهُ وَأَمْتِنِي مِيتَةً مَنْ يُسْعَى نُورُهُ بَيْنَ يَدَيْهِ وَعَنْ يَمِينِهِ

ای خداوند، مرا به حیاتی خوش و پاکیزه زنده بدار که به هر چه خواهم برسد و به آنچه دوست می دارم پایان یابد، چندان که دست به کاری نزنم که تو اش خوش نداشته باشی یا مرتکب کاری نشوم که تو از آن نهی فرموده ای. از تو خواهم که بمیرانی مرا همانند آن کسان که روشنایی شان در برابرشان و در سمت راستشان حرکت می کند.

وَذَلَّلْنِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَأَعِزَّنِي عِنْدَ خَلْقِكَ وَصَعْنِي إِذَا خَلَوْتُ بِكَ وَارْفَعْنِي بَيْنَ عِبَادِكَ وَأَغْنِنِي عَمَّنْ هُوَ غَنِيٌّ عَنِّي وَزِدْنِي إِلَيْكَ فَاقَةً وَفَقْرًا

بار خدایا، مرا در برابر خود ذلیل گردان و در نزد بندگانت عزیز دار. چون با تو خلوت کنم، فروتنیم بخش و در میان بندگان خود سر فراز دار و از هر کس که به منش نیازی نیست بی نیاز گردان و هر چه بیشترم فقیر و نیازمند درگاه خود ساز.

وَأَعِدُّنِي مِنْ شِمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَمِنْ حُلُولِ الْبَلَاءِ وَمِنَ الذُّلِّ وَالْعَنَاءِ

ای خداوند، مرا از شماتت دشمنان و نزول بلا و ذلت و رنج در پناه خود دار.

تَعَمَّدُنِي فِيمَا أَطَّلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّي بِمَا يَتَعَمَّدُ بِهِ الْقَادِرُ عَلَى الْبُطْشِ لَوْلَا حِلْمُهُ وَالْأَخِذُ عَلَى الْجُرِيرَةِ لَوْلَا
أَنَاتُهُ

از عیبها و خطاهای من که خود از آن آگاهی اغماض کن، همانند کسی که اگر حلمش مانع نمی آمد انتقام می گرفت و اگر طریق مدارا نمی پیمود گناه را کیفر می داد.

وَإِذَا أَرَدْتَ بِقَوْمٍ فِتْنَةً أَوْ سُوءَ أَفْجِنِي مِنْهَا لَوْ أَدْبَابُكَ وَإِذْ لَمْ تُقَمِّنِي مَقَامَ فَضِيحَةٍ فِي دُنْيَاكَ فَلَا تُقَمِّنِي
مِثْلَهُ فِي آخِرَتِكَ

بار خدایا، هر گاه در این جهان خواهی که بر قومی فتنه ای یا ناسزایی وارد آوری، مرا که به تو پناه جسته ام از آن میان رهایی ده و همچنان که در این جهانم در جایگاه رسوایان بر پای نداشته ای در آن جهان نیز در جایگاه رسوایانم بر پای مدار

وَاشْفَعْ لِي أَوْ ائِلَ مِنْكَ بِأَوَاخِرِهَا وَقَدِيمِ فَوَائِدِكَ بِجَوَادِئِهَا وَلَا تَمُدُّ لِي مَدًّا يَقْسُو مَعَهُ قَلْبِي

و در حق من نعمتهای این - جهانی با نعمتهای آن جهانی و فواید دیرینه با فواید تازه توأم گردان و عمر مرا آن قدر دراز مکن که به قساوت قلبم انجامد

وَلَا تَقْرَعْنِي قَارِعَةً يَذُوبُ لَهَا بَهَائِي وَلَا تَسْمِنِي خَسِيسَةً يَضْغُرُهَا قَدْرِي وَلَا نَقِيسَةً يُجْهَلُ مِنْ
أَجْلِهَا مَكَانِي

و بر سر من حادثه ای دردناک و سخت مفرست که شکوه و آب و رنگ من از میان ببرد و مرا به مقامی فرومایه که قدر و منزلت من حقیر گرداند یا به نقیصه ای که بدان مقام و مرتبت خویش از کف بدهم گرفتار منماید.

وَلَا تَرَعْنِي رَوْعَةً أُبْلِسُ بِهَا وَلَا خِيفَةً أُوجِسُ دُونَهَا اجْعَلْ هَيْبَتِي فِي وَعِيدِكَ وَحَذْرِي مِنْ
إِعْذَارِكَ وَإِنْذَارِكَ وَرَهْبَتِي عِنْدَ تِلَاوَةِ آيَاتِكَ

ای خداوند، مرا چنان مترسان که ترسم به نومیدی کشد و چنان مرا بیم مده که وحشت بر سراسر قلبم چیره شود. چنان کن که ترسم تنها از عذاب تو باشد و وحشتم از انذار و هشدار تو و دهشتم به هنگام تلاوت آیات کتاب تو.

وَاعْمُرْ لِي لَيْلِي بِإِقْظَانِي فِيهِ لِعِبَادَتِكَ وَتَقَرُّدِي بِالتَّجَدُّدِ لَكَ وَتَجَرُّدِي بِسُكُونِي إِلَيْكَ

بار خدایا، شبم را آباد دار: به بیدار ماندنم برای عبادت تو و شب - زنده داریم در تنهایی برای تو و بریدن از همگان و آرامش یافتن تنها به تو

وَإِنْزَالِ حَوَائِجِي بِكَ وَمُنَازَلَتِي إِيَّاكَ فِي فَكَاكِ رَقَبَتِي مِنْ نَارِكَ وَإِجَارَتِي بِمَا فِيهِ أَهْلَهَا مِنْ
عَذَابِكَ

و آوردن حوایج به درگاه تو و اصرار در طلب برای رهاییم از آتش جهنم و زنده ماندنم از عذابی که گنه کاران در آن گرفتارند.

وَلَا تَذَرْنِي فِي طُغْيَانِي عَامِهَا وَلَا فِي غَمْرَتِي سَاهِيَا حَتَّى حِينٍ وَلَا تَجْعَلْنِي عِظَةً لِمَنْ اتَّعَطَ وَلَا
نَكَالًا لِمَنْ اِعْتَبَرَ وَلَا فِتْنَةً لِمَنْ نَظَرَ

ای خداوند، مرا در وادی عصیان سرگشته رها مکن و تا زنده ام در ورطه سهو و بی خبریم وامگذار و مرا به حالی میفکن که دیگران از من پند گیرند یا سبب عبرت همگان شوم یا کسی در من بنگرد و گمراه شود.

وَلَا تَمْكُرْ بِي فِيمَنْ تَمْكُرُ بِهِ وَلَا تَسْتَبْدِلْ بِي غَيْرِي وَلَا تَعَيِّرْ لِي اسْمًا وَلَا تُبَدِّلْ لِي جِسْمًا

و در زمره کسانی که با آنان مکر می‌کنی، با من مکر مکن و دیگری را به جای من مگزین و نامم را به طومار گنهکاران مبر و تنم را در کشاکش گرفتاریهای این جهانی و عذابهای آن جهانی دیگرگون منمای

وَلَا تَتَّخِذْنِي هُزُوًا لِحَلْقِكَ وَلَا سُخْرِيًّا لَكَ وَلَا تَبْعًا إِلَّا لِمَرْضَاتِكَ وَلَا مَمْتَهَنًا إِلَّا بِالْإِنْتِقَامِ لَكَ

و مرا مضحکه مردم قرار مده و مسخره درگاه خود مساز. چنان کن که پیوسته در جست‌وجوی خشنودی تو باشم و در تلاش برای انتقامجویی از دشمنان تو.

وَأَوْجِدُنِي بَرْدَ عَفْوِكَ وَحِلَاوَةَ رَحْمَتِكَ وَرَوْحًا وَرِيحَانًا وَجَنَّةَ نَعِيمِكَ

بار خدایا، خنکی عفو تو را، حلاوت رحمت تو را، روح و ریحان و بهشت پر نعمت را ارزانی من دار

وَأَذِقْنِي طَعْمَ الْفَرَاغِ لِمَا تُحِبُّ بِسَعَةٍ مِنْ سَعَتِكَ وَالْإِجْتِهَادِ فِيمَا يُزِلُّ لَدَيْكَ وَعِنْدَكَ وَأَتَّخِفُ بِتُحَقَّةٍ مِنْ تُحَفَاتِكَ

و از فضل خویش به من بچشان طعم فراغت را در گزاردن آنچه تو دوست می‌داری و طعم مجاهدت را در آنچه موجب تقرب به درگاه توست و مرا تحفه ای کرامند عطا کن.

وَاجْعَلْ تِجَارَتِي رَابِحَةً وَكَرَّتِي غَيْرَ خَاسِرَةٍ وَأَخْفِنِي مَقَامَكَ وَشَوْقِي لِقَاءَكَ

بار خدایا، چنان کن که در تجارت‌م سود برم و بی هیچ زیان باز گردم و خوف ایستادن و پاسخ گفتن در روز باز جست را در دل من افکن و به دیدار خود مشتاق فرمای

وَتُبَّ عَلَى تَوْبَةٍ نُّصُوحًا لَا تَبْقَى مَعَهَا ذُنُوبًا صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا تَذُرُ مَعَهَا عَلَانِيَةً وَلَا سَرِيرَةً

و به توبه ای بی بازگشت که پس از آن نه گناه خردم باقی ماند نه گناه بزرگ، نه گناه آشکار و نه گناه پنهان، توفیق ده.

وَأَنْزِعِ الْعِلَّاءَ مِنْ صَدْرِي لِلْمُؤْمِنِينَ وَاعْطِفْ بِقَلْبِي عَلَى الْخَاشِعِينَ وَكُنْ لِي كَمَا تَكُونُ لِلصَّالِحِينَ

بیخ کینه مؤمنان از سینه من برکن. قلبم را با مردمان فروتن مهربان گردان. با من چنان باش که با صالحان هستی.

وَحَلِّئِي حَلِيَّةَ الْمُتَّقِينَ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْغَائِبِينَ وَذِكْرًا نَامِيًا فِي الْآخِرِينَ وَوَافٍ بِي عَرَصَةَ الْأَوَّلِينَ

به زیور پرهیزگارانهم بیارای. نام نیک من بر زبان آیندگان جاری گردان آوازه من در میان معاصران به نیکی بلند نمای و در روز رستاخیز مرا در زمره آنان که با پیامبر تو مهاجرت کردند در آور.

وَتَمِّمْ سُبُوحَ نِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَظَاهِرِ كَرَامَاتِهَا لَدَيَّ أَمْلَأُ مِنْ فَوَائِدِكَ يَدَيَّ وَسُقُ كَرَامَتِمْ مَوَاهِبِكَ إِلَيَّ

بار خدایا، مرا فراخی نعمت ده به حد کمال و کرامتهای آن از پی یکدیگر به من ارزانی دار. داستان من از عطای خود پر کن و مواهب کرامند خویش به سوی من روان دار.

وَجَاوِرِي الْأَطْيِينَ مِنْ أَوْلِيَائِكَ فِي الْجَنَانِ الَّتِي زَيَّنْتَهَا لِأَصْفِيَائِكَ وَجَلَّلْنِي شَرَائِفَ نِحْلِكَ فِي الْمَقَامَاتِ الْمُعَدَّةِ لِأَحِبَائِكَ

مرا در بهشتی که برای برگزیدگان خویش آراسته ای، در جوار اولیای پاک خود جای ده. تشریف عطای خویش بر من بپوشان و در منازلی که برای دوستانت مهیا ساخته ای مکان ده.

وَاجْعَلْ لِي عِنْدَكَ مَقِيلًا أَوْيَ إِلَيْهِ مُطْمَئِنًّا وَمَثَابَةً أَتَبَوَّوْهَا وَأَقْرُعِينَا وَلَا تُقَالِسْنِي بِعَظِيمَاتِ الْجَرَائِرِ

برای من مکانی مطمئن که در آن آرام گیرم و جایی که در آن مسکن گزینم و دلم شاد شود، برگزین. ای خداوند، کیفر مرا با گناهان بزرگی که مرتکب شده ام برابر منمای

وَلَا تَهْلِكُنِي يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ وَأَزِلْ عَنِّي كُلَّ شَكٍّ وَشُبْهَةٍ وَاجْعَلْ لِي فِي الْحَقِّ طَرِيقًا مِنْ كُلِّ

رَحْمَةٍ

و در آن روز که اسرار آشکار می شود هلاکم مکن. هر شک و شبهتی از دلم بزدا. از دروازه های رحمت راه من به حق بگشای.

وَأَجْزِلْ لِي قِسْمَ الْمَوَاهِبِ مِنْ نَوَالِكَ وَوَفِّرْ عَلَيَّ حُظُوظَ الْإِحْسَانِ مِنْ إِفْضَالِكَ

سهم مرا از مواهب نعم خود افزون فرمای و از سر افضال خویش نصیبم را از احسان و بخشش خود فراوان گردان.

وَاجْعَلْ قَلْبِي وَاثِقًا بِمَا عِنْدَكَ وَهَمِّي مُسْتَفْرَعًا لِمَا هُوَ لَكَ وَاسْتَعْمِلْنِي بِمَا اسْتَعْمِلُ بِهِ خَالِصَتَكَ

بار خدایا، دلم را به آنچه در نزد توست آرام و مطمئن نمای و همه قصد مرا ویژه اعمالی ساز که رضای تو در آن باشد و مرا به کاری برگمار که خاصان درگاهت را بر آن می گماری.

وَأَشْرِبْ قَلْبِي عِنْدَ ذُهُولِ الْعُقُولِ طَاعَتِكَ وَاجْمَعْ لِي الْغِنَى وَالْعَفَافَ وَالِدَّعَةَ وَالْمَعَاوَةَ وَالصِّحَّةَ وَ

السَّعَةَ وَالطَّمَأِينَةَ وَالْعَافِيَةَ

چون خردها به غفلت افتند، تو دل مرا به آب طاعت خویش سیراب فرمای و توانگری و عفت و آسایش و بی گزندگی و تندرستی و فراخی در روزی و آرامش و عافیت را همه یکجا نصیب من گردان.

وَلَا تُحِبُّ حَسَنَاتِي بِمَا يُشَوِّبُهَا مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَلَا خَلَوَاتِي بِمَا يُعْرِضُ لِي مِنْ نَزَعَاتِ فِتْنَتِكَ

حسنات مرا با معصیتی که به آن آمیخته گردد تباه منماید. خلوتهایم را به خیالات ناپسندی که برای آزمایش بر دل من می فرستی بر هم مزین.

وَصُنْ وَجْهِي عَنِ الطَّلَبِ إِلَى أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ وَذُبْنِي عَنِ التَّمَّاسِ مَا عِنْدَ الْفَاسِقِينَ

آبروی مرا حفظ کن که چیزی از مردم زمانه نخواهم و مرا از خواهش فاسقان باز دار.

وَلَا تُجْعَلْنِي لِلظَّالِمِينَ ظَهِيرًا وَلَا لَهُمْ عَلَيَّ مَحْوِ كِتَابِكَ يَدًا وَنَصِيرًا وَأَوْحُطْنِي مِنْ حَيْثُ لَا أَعْلَمُ حِيَاطَةً
تَقِينِي بِهَا

پشتیبان ستمگرانم قرار مده و مرا از همدلی و همدستی با آنان در محو کتاب خود در امان دار. محافظتم کن، آن سان که خود ندانم و از هر بد در امان باشم.

وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ تَوْبَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرِزْقِكَ الْوَاسِعِ إِنِّي إِلَيْكَ مِنَ الرَّاعِبِينَ وَأَتَمِّمُ لِي
إِنْعَامَكَ إِنَّكَ خَيْرُ الْمُنْعَمِينَ

درهای توبه و رحمت و رأفت و رزق فراوان خود به رویم بگشای، که من از روی آورندگان به درگاه توام. بار خدایا، نعمتت را بر من تمام کن، که تو بهترین نعمت دهندگانی.

وَاجْعَلْ بَاقِيَ عُمْرِي فِي الْحَجِّ وَالْعُمْرَةَ ابْتِغَاءً وَجْهَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

برای خشنودی خود، باقی عمر مرا در حج و عمره سپری ساز، ای پروردگار جهانیان.

وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَبَدَ الْأَبَدِينَ

و خدا بر محمد و آل او که (از آلودگی) پاک و (از نقائص) پاکیزه اند رحمت فرستد، و همیشه بر او و بر ایشان درود باد